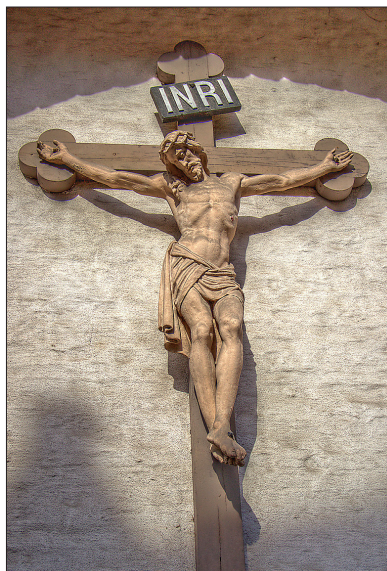

POSELSTVÍ NEMOCNÝM

POSTNÍ DOBA
A VELIKONOCE 2022

Drazí nemocní,

blíží se Velikonoce, Kalvárie i vzkříšení. Přeji Vám, když máte podíl na utrpení, abyste ho měli i na vítězství a radosti.

Na Kalvárii se zdálo, že zloba a smrt zvítězily nad Kristem a že jeho království skončilo v troskách, že vzbuzená naděje zhasla a evangelium spásy se rozplynulo jako ranní sen. Od úst k ústům se šeptala zlá zpráva, že Ježíš Nazaretský se prý rouhal a Bůh ho opustil, že jeho cesta byla falešná. Zklamaní učedníci se ze strachu schovali.

V neděli je všechno jinak. Kristus svou smrtí smrt zrušil. Beránek obětovaný žije na věky. Zmatení mocipáni vymýšlejí falešná vysvětlení prázdného hrobu, podplácejí

spící svědky. Později budou hlasatele evangelia i kame-
novat a křižovat, přijdou i doby, kdy o něm budou šířit lži-
vé knihy a filmy, ale působení Ducha Svatého už nedo-
káží zastavit.

I pro Vás je někdy kříž k neunesení, nebo se zdá, ja-
koby zlo ovládalo svět. Šířitelé špatných zpráv mají ze-
lenou. Mnozí ztrácejí důvěru i naději na vítězství pravdy
a dobra, v budoucnost světa.

Ale Kristus vstal a všechny zve k účasti na svém ví-
tězství a vzkazuje nám: ukažte mou sílu, která je ve Vás.
Přemáhejte zlo dobrem, zlobu láskou, dělejte dobro i těm,
kdo Vás nenávidí, žehňte těm, kdo Vás zatracují a mod-
lete se za ty, kdo Vám ubližují. Jste přece dětmi Nejvyš-
šího a On je dobrý ke všem. Věřte tomu, že když je Bůh
s Vámi, máte na to, abyste s láskou nesli svůj kříž trpěli-
vě a tak mu dali smysl, abyste šířili dobro a přemohli zlo.
Neprosazujte jen sebe, ale snažte se vidět i potřeby dru-
hých. Nekazte náladu naříkáním, nešířte zlé zprávy a ne-
dělejte zlu reklamu. Ba podílejte se na růstu Božího králov-
ství. Hlásejte evangelium, to znamená: šířte dobré zprávy
a vydávejte svědectví o Kristově vítězství nejen tenkrát
v Jeruzalémě, ale i ve Vašem životě.

Velikonoční sílu a radost Vám přeje

*Jan Graubner,
arcibiskup olomoucký*

Milí nemocní přátelé,

už víckrát jsem slyšel od nemocných otázku proč. Proč musím tak trpět, za co mne Bůh trestá, proč zemřel můj syn a Bůh si místo něho nevzal mě? Otázku proč vyslovil také strahovský opat P. Metod Zavoral na pohřbu sluhy Božího Antonína Cyrila Stojana, od jehož jmenování arcibiskupem jsme vloni slavili 100 let: „Marně se mučíme hořkou otázkou: Proč, milý Bože, proč tak brzy a proč právě nyní, kdy je nám Stojanů tolik zapotřebí...?“

Otázky „proč jsi to Bože dopustil“ proč, proč, proč, najdeme i v Bibli, v knize Žalmů dokonce vícekrát. Např. v Žalmu 44,24nn autor ve velké tísní píše: „Vzbud' se, proč spíš, Bože, procitni a nezanevři na nás provždy! Proč skrýváš svou tvář? Proč na naše pokoření, na náš útlak zapomínáš? Naše duše leží v prachu, naše hruď je přitlačena k zemi.“ V následujícím závěrečném verši se však obrací k Bohu s prosbou plnou důvěry: „Na pomoc nám povstaň, vykup nás pro svoje milosrdenství.“ V Žalmu 42 se také prolínají nářky, výčitky s touhou po Bohu, důvěrou v něj.

Při nedávné návštěvě jedné nemocné staré paní jsem užasl nad její otázkou. Řekla: „Ptám se, co mi tou nemocí chce Pán Bůh říct?“ Užasl jsem nad duchovní zralostí této ženy.

Odpověď na tuto otázku našel muž středního věku, který mi řekl: „Jsem Bohu vděčný za tu nemoc. Pořád jsem

se za něčím honil, neměl pro nikoho, pro rodinu čas a on mne zastavil a já mohu svůj životní styl přehodnotit.“

Pán Ježíš na kříži volal slovy Žalmu 22: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil.“ On rozumí každému, kdo ve velkém utrpení Bohu něco vyčítá. Soucítí s jeho opuštěností a bezradností. Na kříži se sjednotil s každou lidskou bolestí. Pán Ježíš tento žalm jistě znal. Můžeme předpokládat, že se sjednotil i s jeho závěrem, ve kterém čteme slova důvěry a vděčnosti: „Když trpěl příkoří, neskryl před ním svou tvář, slyšel, když k němu o pomoc volal.“ Závěrečná slova Pána Ježíše na kříži „Je dokonáno“ jsou vyjádřením radosti z dokončeného, splněného úkolu, který od Boha Otce dostal. A slova „Do Tvých rukou odevzdávám svůj život“ jsou vyjádřením důvěry.

Důvěru v Boha, který je nám blízko, i když dopouští utrpení, přeje a vyprošuje

*Mons. Bohumír Vitásek,
biskupský delegát pro pastorači nemocných*